

ca lo pudieffen vender, (2) nin enagenar (3) a ome ciertos, señalados por nomes, e si contra esto fizieffe, que tornasse (4) el señorio al vendedor, o a sus herederos, dezimos, que tal postura como esta non vale. (5) E potende, maguer el comprador, o sus herederos, fizieffen contra la postura, non podria el vendedor, nin sus herederos, estonce demandar por esta razon la cosa, a aquel que fue despues enagenada. Pero si fuese puesta pena en tal pleyto, tenuto seria el que la hizo, de la pechar; e el daño, e el menoscabo,

(6) quel viniessse por esta razon. E este daño, e menoscabo, dene ser apreciado con jura del, (7) e con estimacion del Judgador.

L E Y XLIIII.

De los que en su testamento defenden que su Castillo, o Torre, o casa, o viña, o otra cosa de su heredad, non lo pudieffen vender.

EN su testamento (1) defendiendo algund ome, que

LEY XLIIII. lib. 5. Récop.

Hexmori. No hic. e. Romad. Reg. do. Tauri v. 37. Sute. Arar 2. p. 119.

ista forma, vengo tibi, & trado sub conditione ne alienes, & si quo casu contingat te ad aliquid actum, vel contractum alienationis pervenire, vel procedere antequam ipsa alienatio perficiatur, vel sequatur, retineo in me, & in heredibus meis dominium, & possessionem, vel ex nunc facis in me contrariam donationem, & constituis te possidere nomine meo, & heredum meorum, & sub ista conditione, & non aliter facturus, transfero in te dominium, & possessionem, hoc enim modo secundum eum, venditio est conditionalis, & retinetur dominium in casu, quo noncum perfecta est alienatio, quia hoc casu dominium, & possessio fuerunt sub conditione translata, quod fieri potest. L. qui absentis, §. 1. ff. de acquirend. possess. l. proinde. ff. de cert. perat. §. l. potior, §. 1. ff. qui pot. in pign. habet. l. l. donatio, C. de donation. l. 1. in fin. §. l. 2. §. si pecuniam, ff. de donat. & ita dicit Alber. se sape conluluisse, & idem videtur tenere Bartol. in d. h. leg. qui absentis, §. 1. licet utitur paucioribus verbis, scilicet, dono, vel vengo hoc pacto, ut non liceat alienare, & si ad aliquid actum alienationis perveneris, tunc dominium ad me revertatur, & in eum casum ex nunc constituis te possidere meo nomine, & idem dicit, quod operabitur, si per vera futura temporis dicam, si alienabis, vel alienares, ita quod talia verba non denotent rem perfectam, allegat bonum text. in leg. quidam testamento, ff. de fideicom. liber. aliam etiam cautelam ponit in hoc ibi Bart. & alias, vide ibi per Alexand.

(3) Non vale. Scilicet quominus impediatur translatio domini in eum, in quem fuerit alienatum, & non retrahatur in prohibentem alienationem, ut statim subjicit, & sic reprobat hic opinio Doctor. antiquorum, qui tenebant prohibita alienatione per pactum dominium non transire, pro quibus secundum Albericum multum faciebatur text. in leg. ea lege, C. de condic. ob causam, ibi dominium prorsus alienaret, quam opinionem tenuit etiam gloss. in authen. ut de cetero non fiant commutationes rerum Ecclesie, §. de cetero, collat. §. in authen. de alienatio. & emphyt. §. sanctissimis, licet communiter alibi tenuit contrariam opinionem, quae fuit communis omnium, quae approbatur hic. Sed quæro ex lege regia, cum possit fieri majoria in tertio bonorum, cum vinculis, & prohibitionibus, juxta L. 27. in ordinat. Tauri modo patet per viam donationis inter vivos, vel per alium contractum fecit majoriam in tali tertio: & prohibuit alienationem, an impediatur translatio domini ex tali prohibitione, videtur, quod sic, cum auctoritate legis fiat, & quia quando fit inter vivos, illud quod potest revocari usque ad mortem fortiter effectum a morte, & sic ex ultima voluntate, L. sequens quæstio, ff. de legat. 2. & notatur in leg. si quando, ff. de legat. 1.

(6) El daño, e el menoscabo. Adde L. si ita quis, §. ea lege, ff. de verborum obligation.

(7) Con jura del. Hæc enim actio est bonæ fidei: unde juratur in litem, L. in actionibus, ff. de in litem jurand.

L E X XLIIII.

Valet prohibitio alienationis facta per testatorem, si exprimit justam causam, quare eam prohibet, alias non valet, hoc dicit.

(1) Testamento. Seu in qualibet ultima voluntate: quia sola voluntas testatoris transfert dominium in legatarium, abf-

que su Castillo, o Torre, (2) o casa, o viña, o otra cosa de su heredad, non lo pudieffen vender, nin enagenar; mostrando alguna razon guiada (3) por que lo defendia, como si dixesse: Quiero que tal cosa (nombrandola señaladamente) non sea enagenada (4) en ninguna manera, mas que sinque siempre a mi hijo, (5) o a mi heredero, porque sea siempre mas honrrado; (6) e mas tenido; o si dixesse, que la non enagenasse fasta que fuesse de edad (7) el heredero, o fasta que fuesse venido al lugar, (8) si fuesse ydo a otra parte: por qualquier destas razones, o por otra que fuesse guiada (9) semejante dellas, non la pueden enagenar. Mas si el dixesse simplemente, que la non vendieffen, non mostrando razon guiada por que; o non señalando persona alguna, (10) o cosa cierta, por que lo fasia; si la

vendieffe, valdria (11) la vendida, maguer el lo ouieffe defendido.

L E Y XLV.

De los que mandan, o venden a otros seruo, con condicion que sea forro fasta cierto tiempo.

ANDO, o vendiendo vn ome a otro algund seruo, fo tal pleyto, que lo afforrasse fasta vn dia señalado, o que fuesse afforrado en todas guisas; dezimos, que maguer aquel que lo recibe sobre tal pleyto, non lo afforre aquel dia, nin aun despues, que es forro (1) el seruo de aquel dia en adelante. Mas si dixesse, que lo vendia, o daua el seruo, a tal pleyto, que le fizieffe forro quando quisieffe aquel a quien lo daua, o lo vendia; en tal caso como este seria libre, luego que mu-

abfque traditione. L. si partem, §. si per fundum, ff. quemadmodum. servi. amit. & sic sine traditione potest amittere dominium, & in alium transire, secundum Azco. C. de reb. alieni in summa, & Innocen. in capit. raynaldus, colum. 3. de testament.

(2) Castillo, o Torre. Ex istis verbis videtur, quod non procedat gloss. & quæ ibi notat Bald. in leg. quotiens, C. de fideicom. scilicet, quod si prohibetur turris alienari a testatore, non est necessaria expressio causæ, quia ex qualitate rei persumitur, quod testator volerit rem in agnatione permanere, quod Bald. dicit nota. dignum, nam cum una sola ratio potuit testatorem movere, talis ratio habetur per expressa, ut notatur in leg. quamvis, eod. titul. de fideicom. & videtur probari in leg. 2. C. qui non possunt ad libertas. pervenire. & ibi notat Bald. quod si causa potest comprehendi ex intentione testatoris, est perinde, ac si esset expressa, & idem dicit Bald. in turri prohibita alienari, l. 2. C. de usufruc. pro empto. forte dicit gloss. & dicit Bald. intelligenda sunt, quando turris fuisset majorum testatoris, propter affectionem juxta id, quod habetur in leg. si in emptionem, ff. de minor. §. l. lex, qua tutores, C. de administrat. tuto. secus si non esset majorum, & sic cessaret affectio, si vero fuit majorum, limitetur ex dicto illius gloss. & Bald. & facit ad hoc pulchrum dictum Bald. in leg. filiusfamilias, §. divi, ff. de legat. 1. col. 2. versic. nota ergo, quod si res prohibetur alienari, est talis in qua cadit affectio, & interesse ratione, seu favore ipsius rei prohibite, quod videtur facta prohibitio cum causa, licet non exprimitur: unde si testator prohiberet alienari vasfallos, licet simpliciter, & sine causa prohibitio valeret, favore vasfallorum, ad quod in argumentum allegat. L. generaliter, §. si petitam, ff. de fideicom. libertas.

(3) Razon guiada. Adde L. filiusfamilias, §. divi, ff. de legat. 1. & L. pater filium, §. Julius Agrippa, §. L. Lucius in princip. ff. de legat. 3. & in leg. quotiens, C. de fideicommissis. & requiritur expressio causæ, quando prohibitio fit favore personæ prohibite: secus si fiat respectu certæ personæ, ut in d. h. §. divi, & ibi Bart. & infra ista leg. ut quia voluit certam personam habere, ut ibi etiam declarat gloss. & nota bene, quod ubi testator relinquit rem pluribus, & verat eos alienare rem, eo ipso videtur fideicommissum vicissim relinquere, si contingat alter eorum sine alterius consensu alienare gloss. notab. in leg. codicillis, §. institutus, ff. de legat. 2. super verbo filius, quam multum commendat ibi Joan. de Imol. & dicit fortè meliorem non reperiri.

(4) Non sea enagenada. Id est, non alienetur: nam si testator uretur verbo futuro subjunctivi, si alienaveris, res perveniat in titulum: tunc teneret alienatio, ut in leg. fideius, ff. de manu testat. vide Bart. in d. h. §. divi, & Imol. ibi.

(5) Fique siempre a mi hijo. Idem si dicat, remaneat in familia, ut in leg. peto, §. fratre, ff. de legat. 2. L. cum

pater, §. libertis, eod. tit. L. quotiens, C. de fideicom.

(6) Mas honrrado. Divitiæ addunt amicos plurimos, Proverb. 19. cap. v. 4. & dives pauperibus imperat, Proverb. 22. Ecclesiastici 13. cap. v. 7. Corona enim sapientum divitiarum eorum sunt, Proverb. 14. & 18. cap. v. 25. ubi dicitur substantia divitis est urbs roboris ejus, & quasi murus validus circumdans eum, & capit. 10. substantia divitis urbs fortitudinis ejus pavor pauperum, egestas eorum, adde de commodis divitiarum gloss. in cap. 1. 2. 1. quæst. 1. super parte necessitatem, §. L. ad sustinenda, C. de decurio. lib. 10. & ibi Joan. de Plat. & in leg. ne quis, C. de dignitat. lib. 12. & Bart. in leg. 1. eod. tit. ubi dicit, quod divitiæ augent, & conservant nobilitatem, si sunt antiquæ.

(7) Fuesse de edad. Vestitur tunc istud præceptum favore ætatis, & testamenti, secundum Bald. in leg. quotiens, C. de fideicom. l. 2. de usufruc. pro empto.

(8) Venido al lugar. Nam absens non ita bene venderet, tum quia nesciret valorem rei, præsertim in loco remoto, ut alias dicit Bald. in leg. 1. C. de falsi. mone. tum quia melius perquiret emptores.

(9) Guiada. Debet ergo rationabilis esse causa, secundum istam legem, quam nota: quia de jure communi hoc non erat ita bene expressum. Imò Alexand. in d. h. §. divi in princip. dicit, quod sufficeret quæcumque causa expressa a testatore, & subdit, quod si diceret, nolo alienari in titulum, teneret prohibitio, absque alia causæ expressione, quia videtur testator motus ad prohibendum odio tituli allegat L. codicillis, §. matre, ff. de legat. 2. & alia Paul. de Cast. tamen in d. h. §. divi, requirit causam rationabilem, & si nihil alleget. Ideo tu tene menti istam legem, & quod dicit Alexand. quando prohibuit odio tituli, intelligerem de rationabili odio, ut in d. h. §. matre habetur: nam odium irrationabile non esset bona causa propter ista lex requirit, incontrarium tamen facit ista lex in sequentibus verbis, ibi: Porque non señalando persona alguna. Sed potest dici, quod illud intelligitur aliter, scilicet secundum id, quod habetur in d. h. §. divi, ubi nisi interveniat persona, & ibi gloss. & dicit supra.

(10) Persona alguna. Ut in d. h. §. divi.

(11) Valdria. Limita, ut per Bart. & Alexand. in d. h. §. divi.

L E X XLV.

Servus venditus, ut ad certum tempus manumittatur, efficitur liber, si illo tempore non fuerit manumissus, & si dictum fuerit, quando volerit emptor manumittere, erit liber emptore mortuo, & si dicitur, quando poterit si præsens est servus infra duos menses: si absens, intra quatuor menses debet manumitti, alias efficitur liber, hoc dicit.

(1) Et forro. Adde L. Paulus, ff. de liber. caus. §. LL. 1. 2. & 3. C. si manci. ita fuer. aliena. ut manu, §. L. si quis hac, L. in princip. ff. qui, & à quibus, & gloss. in leg. 1. C. si manci. ita veniat, ne profutur. in gloss. sup.

muriese (2) aquel que lo recibe so tal condicion, o pleyto : porque despues que el ome es muerto, non le finca querer, (3) nin non querer. E si dixesse, que le daua, o quel vendia el seruo, fo tal pleyto, que lo afforrasse quando pudiesse, (4) si aquel que lo recibe, estando el seruo antel, fasta dos meses non lo afforrasse, dende adelante es libre el seruo, por razon de tal pleyto como este. E si por auentura non estuuiesse el seruo delante de aquel que lo recibio so tal pleyto, si lo non afforrasse fasta quatro meses, por carta, o por palabra, dende adelante finca el seruo libre, maguer non lo afforrasse.

L E Y XLVI.

Que la vendita del seruo, que es fecha so condicion que nunca pueda ser forro, si vale, o non.

Naturalmente han por costumbre (1) los seruos, de fazer yerros contra sus señores; fueras ende, quando lo han a dexar, por miedo de

pena: (2) e porende dezimos, que si algund seruo fiziesse tal yerro (3) contra su señor, por que lo ouiesse a vender, que le pueda poner por pena en la vendita, que nunca pueda ser afforrado. (4) E si el comprador lo recibe con tal pleyto, nunca puede ser libre el seruo, por quantas manos (5) quier que piasse; fueras ende en tres calos. El primero es, si tal seruo como este fopiesse ciertamente, que algunos se trabajauan de muerte, o deshonra, del Señor de la tierra, e lo descubriesse, (6) aperciendole dello, por si, o por otro. El segundo es, si vengassee muerte de su señor, marando el por si, (7) al que lo ouiesse muerto; o acusandol delante del Juez del lugar, siguiendo el pleyto fasta que le fiziesse matar. (8) El tercero, si aquel que lo compro sobre tal pleyto, lo comprasse de los dineros del seruo, (9) o de sus parientes del seruo, e non de los suyos propios. Ca maguer tal pleyto como este fuesse puesto en la vendita, puede el seruo ser libre por qualquier destas razones.

L E Y

(2) Que muriese. Habet ortum à notariis per Azo. C. si manci. ita fue. aliena. in sum. & gloss. in fin. dist. leg. 1. C. si manci. ita fuer. alien. ne prossi. & L. à fin. ff. qui sine manuissio. ad liber. perven. (3) Non le finca querer. Adde L. 3. ff. seruis exportat. & text. cum gloss. in dist. leg. 1. C. si manci. ita fuer. alien. & L. 4. ff. loca. cap. si gratios. de rescript. lib. 6. & est ratio secundum Joan. And. ibi post Archi. quia cum voluntas à certa persona dependeat, cum suo esse corporali moritur, quia solum corpus sine anima non est homo, ut in cap. charitas est de pen. dist. 2. & ex hoc colligit Ubertinus de Bobio relatus ab Albi. in dist. leg. 1. quod si filius iuravit non ludere sine voluntate patris, quod si ludat mortuo patre, non erit perjuratus, & idem potest dici secundum eundem Alberi. in prohibito alienate sine alicuius voluntate, & de statuto, quod bannitus non possit exire de banno sine voluntate offensu, & de aliis similibus, & si promitto tibi dare fundum cum volam, me moriente, statim tenebitur hæres meus, ut probatur in dic. leg. fin. ff. qui sine manuissio. ad libertat. perven. & tenet Bart. in leg. ita stipulatus, in 11. oppo. primæ partis, ff. de verb. oblig. & tradit Alexand. consil. 118. vol. 3. incipit, stantibus terminis.

L E X XLVI.

Si servus venditur, ne unquam fiat liber, semper erit servus, nisi domino terræ reuocetur tractatum prohibitionis, aut si vindicet mortem defuncti domini per se occidendo, vel per accusationem ad mortem occisorem producendo, vel si quando conditio fuit apposita, fuit servus emptus suis nummis, vel consanguineorum, hoc dicit. (1) Por costumbre. Est enim in servis nequitia servilis ingenii, unde si servus ergo iniquus, ut in leg. 3. & ibi notat Bald. C. de liber. & eorum liber. & in leg. Julianus in princ. versic. item, qui fuer. ff. de action. empt. dixit gloss. si servus, ergo fuit enim natura servorum futuri, ut in leg. fin. & ibi notat Bald. C. quis ad libertat. procla. non licet, & gloss. ibi dicit de famulis scholarium, si tamen sit tibi servus fidelis, si tibi quasi anima tua. Ecclesi. 33. c. & c. 7. dicit servus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua, non defraudes eum libertate, neque inopem derelinquas illum. & servus sapiens dominabitur stultis filiis, & inter eos hereditatem dividet. Proverb. cap. 17. v. 2. (2) Miedo de pena. Servo malevolu tortura, & compedes mitte illum in operationem, ne vacet, Ecclesiast. 33. cap. v. 28. hinc dicitur timor servilis, qui quandiu est in homine non saluatur, ut in §. ex bis 23. q. 6. & notat gloss.

in cap. cum ergo, 24. q. 3. (3) Fiziesse tal yerro. Ex hoc verbo innuitur, quod si servus non esset domino demeritus, non posset apponi tale pactum, ne manumittatur, & si poneretur, non impediretur libertas, quod bene nota, quia non ita expresse est de iure communi, quod ego meminerim, sed bene facit L. finali. C. qui non possunt ad liber. perven. quia tamen talia pacta communiter apponuntur propter malitiam servorum, præsumitur offensum, ubi per dominos tale pactum apponitur, secundum Bald. in dist. leg. fin. C. si manci. ita fuer. alien. qui allegat, L. testamento centurio. ff. de manuissio. & L. Lucius, §. Lucius Titius daman. ff. de legat. 2. ubi hoc non bene probatur, tene tamen hoc menti propter auctoritatem Bald. & intellige nisi ex aliis conjecturis præsumatur dominum sine causa odio motum in servum cum una præsumptio excludat aliam, etiam violentam: ut dicit gloss. in cap. dixit dominus 23. q. 1. & per Bald. in cap. 1. in princ. col. 5. quibus mod. feud. amit. & per Bald. in cap. 1. in leg. nos ignorat, col. 2. C. qui accusa. non poss. & per Alexand. consil. 28. vol. 2. & Abb. in cap. cum inter Rodericum Seniore pen. notab. de elect. & in cap. 1. col. fin. de bis, quæ vi meruse causa sunt. (4) Ser afforrado. Adde L. servus, hac lege, ff. de manu. & L. fin. C. si manci. ita fuer. alien. ut manu. & L. fin. C. qui non poss. ad liber. perven. (5) Quantas manos. Adde L. fin. C. qui non possunt ad liber. perven. (6) Descubriesse. Adde L. 3. tit. 22. part. 4. & nota bene istam causam, nam glossæ juris communis duas tantum, quæ sequuntur, in ista lege ponebant. (7) Matando el por si. Videatur permittere seruo, ut occidat propria autoritate occisorem domini sui, sicut et alias in aliquibus casibus lex permittit, ut in leg. 1. & 2. C. quando liceat sine iud. se vindic. & in leg. 3. §. transfugas. ff. ad leg. Cornelian. de sicariis, L. amissione, §. qui deficiunt, ff. de cap. domini, L. 3. tit. 8. part. 7. vel dicit, quod hoc procedat lata sententia contra occisorem, & dato pro inimico iuxta leg. 76. in ordin. Taur. nam alias non liceret, ut in leg. non est singularis, ff. de reg. jur. vel dicit, quod licet occidat iniuste, quia propria autoritate adhuc tamen consequatur præmium libertatis, sed in contrarium facit L. si ab hostibus, §. si vir uxorem, ff. solut. matrim. & L. 82. in ordin. Taur. & qui dicit jus sibi ipsi non consequitur præmium legale, L. interdum, §. qui fuerim, ff. de furtis, Bald. in dist. §. si vir. (8) Fiziesse matar. Nota hoc verbum, & adde L. 3. tit. 22. part. 4. (9) Del seruo. Adde L. 4. §. sine autem, ff. de manuissio.

L E Y XLVII.

Del pleyto, o postura, que puede poner el vendedor al seruo; con que lo saquen de algund lugar señalado, e que non torne.

Ley 2. tit. 16. lib. 5. Recop.

Pleyto, o postura de otra manera, puede poner el vendedor al seruo, en la vendita que haze del, sin la que diximos en la ley ante desta. Como si dixesse al comprador: Vendovos este seruo, fo tal pleyto, que nunca entre en esta Villa de tal dia en adelante, o que non finque en toda España, e si contra esto fiziere en alguna manera, que lo pueda prender (1) por mi, e tornar en mi seruidumbre; o que me pechedes (2) vos tanto por pena, o todos los daños, e los menoscabos, que me viniessen por esta razon: tal pleyto como este, seyendo puesto en la vendita, deve ser guardado: e puede el vendedor demandar, que se le cumpla en la manera que fue puesto. Pero si el seruo fiziere alguna cosa destas, sin fabiduria de aquel que le ouiesse comprado, andando fuydo, o por falago que le fiziesse engañosamente el vendedor; eitonçe non caeria el comprador en pena, por razon de tal pleyto,

L E X XLVII.

Pactum appositum, ne servus venditus intret in certum locum, alias revertatur ad venditorem, vel committatur alia pena, si non observetur, valet, & si non observatur, committitur pena, nisi contra voluntatem emptoris, servus fecerit contra pactum, hoc dicit.

(1) Propria prender. Nota hic de pacto manus injectionis propria autoritate. Et adde L. si Titius, ff. de servis exportat. LL. 1. & 2. C. si servus exportat. veneat, & ut ista manus injectio habeat locum, debent concurrere tria, secundum Angel. in dist. leg. 1. Primum, quod moram traxerit in loco prohibito, antequam sit liber factus: nam si post manuissionem ingrederetur, vel moraretur, sicut cum vendicaret, & in servitutum reduceret, ut habetur in dist. leg. 1. Secundum, quod iste ingressus, seu commoratio fiat de voluntate emptoris: alias, secus, ut hic, & in dist. leg. 2. secundum lecturam gloss. in dist. leg. si Titius. Tertium, quod venditor legem aportationis non remiserit, nam potest illum remittere, ut in dist. leg. 2. secundum aliam lecturam, & in leg. 1. ff. de servis exportat. & his concurrentibus, potest propria autoritate manus injicere, per quascunque manus ambulaverit, ut in dic. leg. si Titius, & L. qui sub hoc, ff. de contrahen. emptio. ubi etiam habetur, quod ante manus injectionem non transit dominium in venditorem.

(2) Pechedes. Et si copulativè teneret pactum super utroque, ut per gloss. C. si servus exportand. veneat leg. 2. & quid si nihil fuit conventum de manus injectione, vel pena, seu interesse, quod tunc solus sicut agit, ut C. eod. leg. 3. & advertet, quia per istas leges partitatum non ponuntur illæ leges, C. si manci. ita fuer. alien. ne prossi. & fuit forte idem, quia jam per istas leges partitatum cautum erat profuturam effici liberam, ut supra eod. leg. 36. & L. 4. tit. 22. part. 4. & L. 36. tit. 13. part. 5. & L. 2. tit. 22. part. 7. Sed adhuc habent locum LL. illius tituli, si tale pactum de non profuturo ancillam per venditionem apponeretur, nisi quod forte in casu dist. leg. 4. tit. 22. licet ex pacto venditor sibi reservaret manus injectionem iuxta formam dist. leg. 1. C. si manci. ita veneat, ne profuturatur, & leg. si quis sub hoc, ff. de contrahen. emptio. nihilominus serva efficeretur libera per dist. leg.

L E X XLVIII.

Si negociorum gestor suis propriis nummis rem emat nomine domini, si dominus ratam habeat venditionem, cum prius sciat, & solvit ei pretium, & expensas in com-

porque el seruo entro en aquel lugar, que le era defendido, sin culpa del que lo compro.

L E Y XLVIII.

De la cosa que ome compra, de sus dineros mismos, por nome de otro: e las posturas que son puestas sobre ella, si pueden valer.

Ley 2. tit. 16. lib. 5. Recop.

Comprando algund ome, de sus dineros mismos, alguna cosa en nome de otro, (1) si aquel en cuyo nome la compra, ha por firme (2) la compra, quando lo sabe, entonce aquel que tal compra haze, tenuto es de dar la cosa a aquel en cuyo nome la compro, con los frutos, e con todas las otras cosas que le pertenescen. Otrofi dezimos, que aquel en cuyo nome es fecha la compra, que es tenuto de dar el precio al comprador, con todas las despensas que fizo el otro, en coger los frutos, e en las otras cosas que fueron fechas a pro de la cosa comprada. E aun dezimos, que si algun ome embia fu mensajero, diziendole asi: Ve a tal ome, e dile, (3) que si me quiere vender tal cosa suya, que le dare tal

modum rei factas, & pro fructibus: recuperat rem cum fructibus, & pertinentiis. Item emptio facta per nuntium, vel procuratorem habentem speciale mandatum valet, si-cut ipse dominus emerit, hoc dicit.

(1) En nome de otro. Ut negotiorum gestor, ut ff. de nego. gest. L. mandasti, & nota, quod cum emit, ut negotiorum gestor, debet formare verba contractus in personam suam, puta, vendis mihi rem talem, quam emo nomine talis, cujus negotia gero, nam si concipere verba, ut nuntius veluti, si dicat, vendis tali absentis, cujus sum gestor? Tunc nihil valet, etiam si ratificaretur per absentem, cui volebat emere, ut est casus notabilis in leg. multum interest, versic. si vero, C. si quis alteri, vel sibi, quia factum tali nuntii non potest ratificari: quia non reperitur subiectum, in quo fundetur ratificatio, quia negotiorum gestor concepit verba in personam, quam non representat ipse: quia non est ejus nuntius, neque voluntatem illius annuntiat, quæ tunc non est, & in se nihil vult acquiri: & in alium directo non potest, & ista est ratio, in qua fundatur dispositio dist. versic. si vero, secundum gloss. ibi, in verba comparasti, & latius declarat ibi Bald. col. 3. non enim sine mandato, etiam de isto jure partitarum alteri per alterum poterat acquiri actio, ut in leg. 7. & 8. tit. 11. ista partita. Sed cum hodie per leg. ordinament. 3. tit. 8. lib. 3. acquiratur actio absentis, licet alius sine mandato sibi impulerit ratificatione secuta, venditore permanente in eodem consensu, competeret sibi actio, licet verba conciperentur, vendis tali, & c. & procederet adhuc, quod hic in ista lege dicitur, venditore perseverante in eodem consensu, quod ideo dixi, quia ut notat gloss. in leg. consensu, ff. de action. & obligat. in istis contractibus requiritur consensus simultaneus: unde aliud est, si ante acceptationem emptoris venditionem revocaret, vide quæ dixi supra ead. parti. tit. 4. L. 4. in gloss. magna, & in L. 8. tit. 1. parti. 4. in gloss. super verbo, nisi consentan en el, & idem est dicendum, & multo magis in procuratore, qui concipere verba contractus, ut nuntius, in quo etiam de jure antiquo procederet, quod habetur in dist. leg. multum interest, versic. Si vero, nisi quod attenda dist. leg. ordinament. in tali casu venditor non posset penitere cum consensu etiam emptoris in venditione interveni, quomodo cumque procurator verba conciperet.

(2) Ha por firme. Hoc quia ratihabitio retrotrahitur, & mandato comparatur, L. fin. C. ad Macedo.

(3) Dile. Hic ponitur, qualiter formpet verba nuntius,

precio por ella; si aquel a quien lo embia, otorga la vendida de la cosa, por aquel precio que embia dezir, vale la vendida; (4) maguer non le ouiesse dado carta de perfeñoria al mensajero, por que fiziesse la compra. E demas, este en cuyo nome es fecha la vendida, e la compra, deve guardar los pleytos, e las posturas, que puso sobre ella aquel que la hizo en su nome; que pues que el otorgo la compra, que la aya por firme. Esto mismo seria, quando algo ome fiziesse su perfeñoria a otro, dandole poder, que pudiesse vender, o comprar alguna cosa en su nome, señalándole por quanto precio (5) la vendiesse, o la comprasse; si este perfeñero atal firmasse la vendida, o la compra, en nome del otro, deuela auer por firme el que lo embio: e es obligado tambien, como si el por si mismo (6) la ouiesse firmado.

(4) Vale la vendida. Ut in leg. 1. §. fin. ff. de contrahen. empt. & supra eod. leg. 8.

(5) Señalándole por quanto precio. Nota, quod in mandato ad emendum deber designari pretium: sed satis videtur designatum, si arbitrio procuratoris committatur argu. instit. de emptio. & vendit. §. pretium, imò, & si nullum pretium designetur, videtur mandare, ut vendat iusto pretio. argu. leg. si fundus, §. fin. ff. de pignor. & tenet Paul. de Castr. in leg. si cum seruum, col. 1. ff. si cert. petat. & gloss. in leg. qui fundum, §. procurator, ff. pro empto.

(6) Como si el por si mismo. Quid si vendit minus dimidia iusti pretii, vide Alberic. in leg. 2. in fin. C. de rescind. vendit.

L E Y XLIX.

Si emi rem nomine meo ex aliena pecunia efficitur res tradita mea, nisi fit pecunia militis in Regis seruitio constituti: vel si tutor emit de pecunia minoris: aut prælatus de pecunia Ecclesie, seu maritus de pecunia dotis: quia tunc res empta est ejus, cuius fuerunt pecunie: sed est in electione illius, cuius fuerunt pecunie habere pretium, vel rem, hoc dicit.

(1) De aquel que fixa la compra. Hoc est regulare, ut hic, & in leg. si ead. C. de rei vendit. L. 1. C. si quis alteri, ut sibi, L. si patris, C. de commun. utriusque judic. & non presumitur res empta pro eo, cuius est pecunia, sed pro ipso emente, & ejus hæredes, L. ad probationem, 1. & ibi notat Bald. in leg. fin. C. de probation. nisi probaretur interpositum fuisse ad emendum ab eo, cuius est pecunia, etiam si interpositus esset pupillus, vel Abbas alicujus Monasterii, ut notat Bald. in leg. 1. col. pen. ad fin. C. si seruus extor. & in dubio presumitur pecunia fuisse solventis, L. si ventri, §. fin. ff. de privi. credito. Bald. in leg. 2. C. pro socio, & adde ad prædicta. L. Titium, & mavium, §. altero. ff. de adm. tuto. & ibi per Bart.

(2) De Cauallero. Adverte, quia de jure communi erant opiniones an id, quod hic habetur, quod res empta ex pecunia militis, indistinctè efficitur militis, à quocumque ematur, vel an requiritur, quod talis emens fuerit procurator, vel negotiorum gestor militis, licet non emerit nomine militis: sed suo, ut tunc fit speciale in milite, quod talis res empta sit militis, quas opiniones posuit gloss. fin. in leg. si ut proponis, C. de rei vendit. unde ista sumpta est, & istam secundam opinionem, quam gloss. ibi posuit, primam tenuit Guilliel. de Cugno, quem ibi sequitur Bald. & Angel. & etiam Paul. de Castr. qui ad hoc mouentur ex illa lege, quæ loquitur in terminis, quando ille, qui emit, erat procurator, vel negotiorum gestor militis, secundum intellectum eorum, alii vero tenuerunt, quod illa lex indistinctè intelligatur in quocumque emente, sive sit gestor, sive procurator, vel non, secundum quod refert gloss. in ultima opinione, & istam tenent ibi Cin. Alberic. & Salic. & ista opinio videtur hic approbata in ista lege,

L E Y XLIX.

Que habla de los omes que compran heredamientos, de los dineros agenos que tienen en guarda; que deuen ser suyos, salvo en casos ciertos.

DE dineros agenos que tienen los omes a las vegadas compran para si heredamientos, o otras cosas que han menester: e porque dubdarian algunos, si aquella cosa que es alsí comprada, es de aquel que la compro, o del otro cuyos eran los dineros; queremos aqui dezir, e departir. E dezimos, que deue ser de aquel que hizo la compra (1) en su nome. Fuera de ende, si tales dineros fuesen de Cauallero, (2) que estuuiessen en la Corte del Rey, o en otro lugar en su seruicio; o si fuesen de menor de veynte e cin-

similiter de jure communi erat dubium, an intelligatur hoc indistinctè in quocumque milite, & Guilliel. de Cugno dicebat, quod non, sed tantum in milite militante: nam ei ut plurimum, L. facer non alii, ut in §. 1. institut. de testam. milit. & in leg. in testamento, & L. militi, C. de milit. test. & adde L. 29. tit. 14. ead. part. & L. 15. tit. 3. part. 6. & L. 4. in fin. ubi text. notat. tit. 11. 6. part. & sic non procederet in milite veterano, vel alio existente in domo sua, & istam opinionem tenet ibi Angel. & Paul. de Castr., qui assignant rationem, quia milites militantes prohibentur negotiari per se, ut in leg. milites agrum, ff. de re milit. ideo in recompenstationem sortitur hoc privilegium: secus ergo si non militaret, sed foret in domo propria: quia tunc posset mercari per se, & ista fuit ratio dicit Guilliel. de Cugno. Baldus tamen ibi tenet contrarium, imò, quod idem fit in quocumque milite armatæ militiæ, qui & subdit hanc esse communem opinionem, & idem dicit ibi, & tenet Salicet. mouentur, quia dicit leg. si ut proponis, loquitur indistinctè, ut hic videt, L. ista approbat opinionem Guilliel. & declarat, quod miles, qui est in curia principis, vel in alio quocumque loco, in seruitio Regis, gaudeat hoc privilegio, militans namque, qui sunt in curia principis in ejus seruitio, ut in leg. unica, C. de comitibus, & archiatris sacri Palatii, lib. 12. & L. 1. C. de sententiariis, & decurionibus eod. lib. & de proxi. sacro scrinio, cæterisque in factis scriu. militans. Sed quæro, quis dicitur miles, ut competat sibi hoc privilegium? Et ut vides, Doctores intelligunt de milite armatæ militiæ, & gl. in leg. penul. ff. ex quibus caus. major. dicit, quod multa debent concurrere, ut dicatur miles, nam debet examinari prius, & jurare, quod mortem reipublicæ causa non evitabit, & debet scribi in militum matricula, & alia quæ intervenire debent: secundum gloss. ibi, & latè hæc habentur in leg. 14. tit. 21. partit. 2. & si omnia ista requiruntur: cum hodie de consuetudine non fiant, vel pertractantur, nullus pene erit miles, qui hoc gaudeat privilegio. Unde concludit, ut dixi in leg. 23. tit. 21. part. 2. quod milites, qui vacant armis pro suo superiore, gaudent privilegio militum, licet enim ordo, & solemnitas in assumptione militiæ, desierit esse in usu, tamen effectus remanet. Unde milit. ntes in armis in Regis seruitio, sive sint equestres milites, sive pedestres, gaudent privilegiis militum: nam & est pedestris militiæ, L. à caligato, ubi gloss. & Bald. C. de nup. dicit etiam Ludov. Roman. consil. 43. ad primum quæsitum, quod jura loquentia de militibus habent locum etiam in magnificis dominis, qui dati sunt exercitiis armorum, alleg. L. final. ff. de testam. milit. & refert, & sequitur Socin. in leg. centurio, col. 2. ff. de vulga. & pupilla. & Decius in rubr. C. de testam. milit. & adde ad hoc pulchrum dictum Paul. de Castr. in leg. scriuarios, C. de testam. milit. ubi querit, quod de iure alicujus civitatis stipendiario, qui se in exercitiis armorum exercet,

Leyo. tit. 1. lib. 6. Recop.

Mind si-
Secunia
in nonis
aut leg.
quidqu
hora
num lit.
Escobas
& ratio
cinis c.
Id. n. 37
Acorta
cpai
Vileg.
cred.
pag. 72.

cinco años, (3) e el que fiziesse la compra le tuuiesse en guarda; (4) o si fuesßen los dineros de alguna Eglesia; (5) e el Perlado, e el que fuesse Partida V.

guardador a la fazon, fiziesßen la compra; (6) o si fuesßen los dineros de la dote (7) de alguna muger, e su marido con voluntad della (8) fizies-

tamen non est miles, sed seruit Regi suo, & stat ad ejus stipendia, vel suæ communitatis, an gaudebit iste privilegio militum, & licet arguat, quod non sit miles, quia non juravit, ut milites jurant, ut dicit dicit. gloss. L. pen. & quia recipit stipendia, sicut alii extranei: tandem ipse tenet contrarium dicens, idem esse olim in civibus Romanis, qui etiam recipiebant stipendia, ut C. de erogation. milit. anno per totum lib. 12. neque obstat secundum eum, quod non jurant: quia illa observantia non est hodie in usu, & sufficit, quod capitaneus eorum juret pro omnibus: non enim curatur hodie de istis ceremoniis antiquæ militiæ, ut tradit Bald. in leg. 1. ad fin. C. qui bonis cede. pof. & secundum Marti. Laudem, in tractat. de milite, quæst. 5. versic. 33. etiam navali, & pedestri militi competunt privilegia militum: similiter, & militantes in curia Regis, gaudebunt hoc privilegio, ut hic, quod bene nota pro militibus officialibus principis, qui resident in ejus curia. Sed cum milites officiales principis residentes in curia, possint emere per se, & per procuratores, cur eis hoc conceditur privilegium? Potest dici: quia sunt nimis occupati in seruitio Regis, & rei publicæ, & abentes à suis provinciis, ubi habent fortunas suas. Unde dicebat Bald. consilio quodam, incipit. In primis videndum, quod gaudent Cardinales privilegiis militum in testando, quia dicuntur militare in Sacro Consistorio principis, ex quo inferri, quod possent decedere pro parte testati, & pro parte intestati, licet de hoc dubio dicitur videtur Socin. in dicit. leg. centurio, col. 2. tit. de vulg. & pupil. & relinquat cogitandum, neque intelligas de quocumque officiali residente in curia principis cum ista lege dicitur Cavalleros; debet ergo esse miles creatus à Rege, sive aliquis capitaneus deditus militiæ, qui ad tempus residet in curia, deinde mittendus in res bellicas.

(3) Menor de veynte e cinco años. Idem dic de furioso, & prodigo, cui bonis est interdictum, & omnibus qui sub cura sunt, ut in leg. 2. & ibi gloss. C. de curato. furios. & tenet Bald. in dicit. leg. si ut proponis, & idem dic, si ex pecunia, vel rebus minoris militis, vel Ecclesiæ factum sit debitum, quod debeatur debitori eorum, nam etiam non lata sententia contra debitorem, & sive debitor eorum sic solvendo, sive non, & sive constitatur debitum, sive non, potest, miles, Ecclesia, vel minor agere contra talem debitorem sui debitoris, ut in leg. 3. §. multa, ff. de jure sisci, & L. si pecuniam, ff. si certum petatur, & notat Bald. in leg. 3. C. quando siscus, vel privatus, & Joan. de Plat. in leg. 1. col. 2. C. de conv. sisci debitor. lib. 10.

(4) En guarda. Adde L. curator, C. arbi. tutel. & L. secundam, ff. quando ex fact. tutor, licet enim curator emat de pecunia minoris, nomine proprio res empta est minoris, quod intelligit, si minor eam velit vindicare. Vide per gloss. notat. & ibi Bart. & Bald. in leg. idemque, ff. qui potio. in pigno. habe. & est ratio, quia tales administratores tenentur emere pro minoribus de pecunia minorum, ut in leg. ita autem in princip. ff. de administrat. tuto. & istam rationem ponit Bald. in leg. 1. C. si quis alteri, vel sibi, si vero non esset tutor, vel curator, sed aliquis extraneus, qui emerit de pecunia pupilli, tunc res non efficitur minoris, quod intelligit Bart. post Thomam de Fortiuvio in dicit. leg. si ut proponis, & in leg. sicut, ff. de solution. nisi in subsidium si emptor non esset solvendo pecuniam: quia tunc res empta secundum eos succedit loco pecunie, & queritur ipse jure dominium minoris: & idem tenet Jacob. de Ravenna in dicit. leg. 2. quem ibi refert Alberic. mouentur per dicta L. sicut, ff. de solution. qui text. secundum Baldum, & Salic. in dicit. leg. si ut proponis, hoc non probat, quia ibi tantum tractatur de liberatione argentariorum. De quibus ibi à personali obligatione, bene tamen est fatendum, quod empta ex pecunia minoris est tacite obligata per legem ipsi minori, ut in leg. 3. in princip. ff. de rebus eorum, ex quo inferitur,

quod minor non est dominus, ut in leg. neque pignus, ff. de regulis juris, & rectè dicunt. Unde concludendum est, quod extraneo emente, neque in subsidium res empta erit minoris, sed ager hypothecaria, & sic habebit suam pecuniam.

(5) Eglesia. Approbat glossam in dicit. leg. si ut proponis, & in leg. uxor marito, ff. de donation. inter virum, & uxorem, gloss. in cap. Apostolicos, 12. quæst. 2. ubi, & vide de edificio factio in solo Clerici de pecunia Ecclesiæ, quod erit Ecclesiæ, & sic eo casu solum cedit edificio, quam ad hoc allegat Alexan. & Jalon. qui eam dicit singuli, in leg. 1. §. nuntiatio, ff. de novi operis euntia, de quo vide Joan. Andr. in addit. ad Spec. tit. de empt. & vendit. §. tertio loco, col. 4. super parte Apostolicos, & Rochum in tract. de jure patronatus, fol. 22. col. 4.

(6) Fiziesßen la compra. Requiritur ergo, quod sit prælatus, vel administrator Ecclesiæ ille, qui emit de pecunia Ecclesiæ, ut res sit Ecclesiæ, ut hic dicitur, & notat Doct. in dicit. leg. si ut proponis, tunc enim, licet emat nomine proprio, acquireret Ecclesiæ, sicut est in tutore, & curatore minoris, & idem, si prælatus emerit per interpositam personam, ut in leg. 3. §. si ab ignoto, ff. de manumissio. adverte, quia Bald. in leg. 3. col. 1. versic. si quæro tamen lex nostra, C. de contrah. empt. videtur restringere, & limitare in casu in quo Ecclesia non servaretur indemnis à sua pecunia, ut tunc in subsidium vendicet rem emptæ de pecunia sua, in quacumque persona cantet instrumentum, quæ est magis restrictio ad istam legem, quia sic esset diversitas inter Ecclesiam, & minorem: nam minor vendicet indistinctè rem emptam de sua pecunia per tutorem, vel curatorem, & non in subsidium, ut dixi supra in gloss. in parte en guarda. Ego credo in hoc Bald. inadverteatur fuisse loquutum in dicit. leg. 3. quia aliter ipse, & alii loquuntur in dicit. leg. si ut proponis, & cum Ecclesia fungatur jure minoris, ut in cap. 1. & in cap. auditis, de integ. restit. idem est in hoc dicendum in Ecclesia, quod in minore, & hoc satis probatur in ista lege, si vero, qui emit de pecunia Ecclesiæ, non esset prælatus: sed extraneus, quod non gerebat negotia Ecclesiæ, tunc res empta, erit ementis suo nomine. Dicit tamen Bald. sub dubio fortè in dicit. leg. 3. in princip. ff. de rebus eorum, lib. 8. non ergo extraneo emente poterit Ecclesia vindicare in subsidium, prout dicunt aliqui Doctores, signanter à Angel. & Paul. de Castr. in dicit. leg. si ut proponis, & dixi supra in minore, quid tamen sit prælatus mutuat pecuniam Ecclesiæ fratri suo, ex qua emit prædica, utrum prædica sint Ecclesiæ? Bald. dicit, quod non in leg. etiam, C. de fideicom. versic. quæro si prælatus: quia cum dominium pecuniæ transtulit in fratrem, non potest dici, quod emit de pecunia Ecclesiæ, & quid si sit actum inter eum, qui emit de pecunia Ecclesiæ, & venditorem, quod neque directum, neque utile dominium acquiratur Ecclesiæ: sed solummodo emptori, & suis hæredibus, vide ibi per Bald. versic. Sed quid si est actum, & per eundem in cap. 1. §. & quia videmus, col. pen. antepen. de bis, que in feud. dare poss. in quo, §. vult, quod contrahentes non possint facere, quod legis dispositio non habeat locum in actibus eorum, L. fin. ff. de stipulat. seruo. & cave. quia etiam ubi vult, quod Ecclesia habeat in subsidium rem vendicationem ad rem emptam: sed dic, ut dixi supra, & quid si prælatus, & Ecclesia de communi pecunia emat, dic, quod tunc res erit communis pro rata pretii, ut in cap. 1. 12. q. 4. & no. Speculat. in dicit. §. tertio loco, col. 4. versic. si autem.

(7) De la dote. Nam si pecunia non esset dotis, non procederet, quod hic dicitur, ut in leg. Professicia, ff. de jure doti.

(8) Voluntad della. Hic non videtur esse specialitas, cum de communi consensu eorum in uxorem transeat domi-

zicse la compra. Ca en tales caſos, maguer el comprador compre la coſa en ſu nome, gana el ſeñorio della, (9) aquel cuyos eran los dineros, que fueron pagados por el precio della. Pero en ſu eſcogencia (10) es, de cada vno dellos, de tomar la coſa camprada, o los dineros, qual mas quiſiere.

minium, ut in leg. ita conſtante, & in leg. res qua, ff. de iure dot. & ita dicit Azo. in ſumma, C. ſi quis alie. vel ſibi, & gloſſ. in leg. 1. C. eod. tit. ſed videtur dicendum, quod adhuc ſit ſpecialitas: quia ſi pecunia non erat dotalis, licet de conſenſu uxoris, maritus emeret, res non eſſet uxoris, ut dixi in gloſſ. proxi. & tenet Bald. in diſt. leg. ſi ut proponit, ex quo maritus ſibi, & proprio nomine emit: quod ſecus eſt in pecunia dotali, & ſi vir ſuo nomine, & ſibi velit emere, dummodo emerit de uxoris conſenſu, ſi tamen ſua voluntate uxoris emeret, tunc in ſubſidium viro non exiſtente ſolvendo, res empta ex pecunia dotali erit dotalis, & idem ſi de pecunia non dotali donata viro ab uxore, vir emat, ut in leg. uxor pro marito, ff. de donat. inter virum & uxorem, & notat Bald. in leg. ex pecunia, & in leg. in rebus, col. ſin. C. de iure dotium, Bald. novell. in traſt. de dote, fol. 34. col. 2. verſic. 15. privilegium, & adverte, quod etiam ſi res ematur ab extraneo de pecunia dotali, qui non ſit ſolvendo, quod dabitur mulieri utilis rei vendicatio ad rem favore dotis, argumen. diſt. leg. uxor marito, & tenet Bald. in diſt. leg. in rebus, col. ſin. Quid tamen ſi talis extraneus, qui emit rem de pecunia dotali, vel ſi vir emit, vendidit alii tertio poſſeſſori, & convenit ab uxore utili in rem, in ſubſidium viro non exiſtente ſolvendo, & talis extraneus emptor, ſeu poſſeſſor, offerat eſtimationem rei mulieri agenti, an liberetur a rei vendicatione? Vid. per Soci. conſil. 224. vol. 2. incipit eleganter. & ſubſequenter, ubi concludit, quod ſic; allegat text. pro caſu, & ibi Bald. in aubent. contra rogatus, C. ad Trebel.

(9) Gana el ſeñorio della. Non ergo pretii, quod redadum fuit ex ea ſi ille, qui emit de pecunia iſtorum rem vendidiffet, ut in leg. quamvis, §. ſin. & L. ſi qui uxorem, §. Titius, ff. de furis, & vid. per Alberic. in L. curator, C. arbi. tutela.

(10) En ſu eſcogencia. Adde L. curator, C. arbi. tutel. gloſſ. & Docto. in leg. penul. C. de ſervo pig. dato manuſif. & tene menti iſtam legem, quatenus etiam refertur ad emptum ex pecunia dotali.

LEX L.

Vendens rem ſuam duobus diverſis temporibus fraudulenter, habeat rem, qui prius ſolvit pretium, & per traditionem habuit ejus poſſeſſionem: vendens tamen tenetur alteri emptori pretium cum damno reſarcire: ſed ſi erat res aliena præſertur, cui res prius tradita fuit etiam non ſoluta pretio: ſalvo tamen jure domini, hoc dicit.

(1) Dos vezes. Iſtius L. materiam ſolenniter ultra alios commentatus eſt Jaſon. in leg. quotiens, C. de rei vendic. & quia nihil in iſta leg. additur, neque detrahitur juri communi, non eſt opus amplius inſiſtere, niſi in aliquibus additis diſtis Jaſon. & primo quatenus ibi Jaſon. in 7. limitat. concludit contra Hoſtien. diſtam leg. quotiens, procedere etiam in Eccleſiaſticis vendentibus. Adde quod idem tenet Alex. conſil. 122. vol. 1. ubi & dicit magis communem opinionem eſſe contra Hoſtien. cuius deſicio ſalvari poteſt, ſecundum Docto. in cap. continebatur, de hiſ que ſunt à prelato ſine conſenſu, cap. in conceſſione jurium ſpiritualium: quia in hiſ tranſfertur jus, abſque aliqua traditione ex ſolo titulo. ut in cap. ſi tibi abſenti, de præben. lib. 6. cap. gratia, de reſcrip. eod. lib. & quod illa lex procedat etiam contra Clericos, vel Eccleſiam, tradit etiam Felſin. in cap. Eccleſia Sancta Maria, de conſtitution. col. 2. Si tamen in Eccleſia fuerit alienatio, non procederet diſt. leg. quotiens, quia ipſo jure tranſit in eam dominium in caſibus, L. ſin. C. de Sacroſanct. Eccleſiis, & idem

LEY L.

Del ome que vende la coſa dos vezes a dos omet en tiempos departidos, qual dellos la deve auer.

V Na coſa vendiendo vn ome dos vezes (1)

eſſet in alio privilegiato, ut ex ſolo titulo tranſiret dominium, ut tradit Jaſon. in diſt. leg. quotiens, prima limitatione. Et in quantum ibi Jaſon. in 13. limitatione, dicit illam legem non procedere in locatione per fundamenta, de quibus ibi per eum, adde contrarium tenuiſſe Rotam deſiſione incipienti, utrum L. quotiens in antiquis num. 879. & idem vult Alexan. diſto conſilio 122. vol. 5. cum enim primo conductori competat tantum actio perſonalis contra locatorem: exerceri non poteſt contra ſingularum fuceſſorem, L. 1. §. ſi heres, ff. ad Trebel. L. ſin. §. ſin. ff. de contrab. empt. & idem tenet Socin. conſil. 29. vol. 4. incipit viſi duabus locationibus, in uno tamen caſu poſſent habere locum dicta Jaſon. ſcilicet, quando res locata, licet prius eſſet tradita ſecundo conductori: nunc tamen eſt penes locatorem, quando primus, & ſecundus conductor agit, ut late traditur in diſt. deſiſione Rotæ, adde etiam aliam limitationem ultra 15. datas à Jaſon. ibi ſcilicet, quod iſta lex, & diſt. leg. quotiens, procedant, quando venditor ſcienter cum duobus contraxit: ſecus ſi cogitaret ſecundum eſſe primum: nam tunc, & ſi traderet, non haberet locum, quod hic dicitur, ut notat gloſſ. ſingul. in §. 1. in verbo emeret, 20. quaſt. 1. Adde etiam, quod procederet iſta lex, & diſt. leg. quotiens, & ſi tradendo ſecundo dicat tradens, idemque vendens, trado tibi ſalvo jure Titii, cui primo vendidi, ita ſingulariter decidit Andr. de Her. in cap. ſi ſaba, ſi de ſudo, fuerit contro. inter domin. & agna. Movetur, quia primo contra ſecundum nullum jus competeſcit: quia per ſolam venditionem nullum jus ſibi erat quaſitum, neque in poſſeſſione, neque in dominio, non ergo poteſt jus, quod non competit primo reſervari contra ſecundum, & ſubdit, quod, & ſi diceret, tradens volo, quod ſi primus petat, à te tradas et poſſeſſionem: vel ſi primus petat à me, tradas mihi poſſeſſionem, ut ego tradam illi, quod non propterea tenebitur, ſecundus præciſe tradere, ſeu reſtituere poſſeſſionem tradenti, vel tradere primo emptori, ſed tantum tenetur ad intereſſe, ſicut in omnibus faciendi obligationibus, L. ſi quis ab alio, §. ſin. ff. de re judica. dicit tamen, quod ſecus eſſet, ſi diceret, vendo, & trado tibi hunc fundum, quem prius vendidi Titio, ſed ſi ipſe Titius petat, volo, quod ex tunc dominium ſit illius, hoc modo dicit, quod valeret L. 1. & L. quotiens, C. de donat. que ſub mo. nam & poſſeſſio poteſt tradi ſub conditione, L. qui abſenti, §. 1. ff. de acquir. poſſeſſion. iſta ſunt verba Andr. de Her. licet ipſe loquatur in ſeudo: tamen eſt eadem ratio in venditione fundi, vide quæ dixi in leg. 38. ſupra eod. ſuper verbo, ſea deſteba, & quæ dixi eod. tit. L. 43. Circa hoc ultimum dictum Andræ de Her. in conceptione iſtorum verborum, & principale ejus dictum eſt notabile: ſed limitari poteſt, quod propter ſcientiam emptoris de prima venditione, competat primo emptori actio revocatoria ad revocandum alienatam in fraudem, ut dixit ſingulariter Bald. in rubric. C. de revocan. bis qua in fraud. credito, alie. ſunt in principio, & probari videtur in gloſſ. in verbo jure, in diſt. leg. quotiens, ubi Alberic. & Jaſon. 9. oppoſit. quod intelligerem, quando conſtat de ſcientia emptoris ſecundi, de prima venditione tempore ſecundæ venditionis: ſi tamen tunc erat ignorans, & ignoranter emit, & ſolvit pretium, licet tempore traditionis ſciat de prima venditione, non habebit locum dicta actio revocatoria: cum tunc emptor non participaverit de fraude: & in iſta fraude habetur reſpectus ad tempus venditionis, & ſecundum hoc dictum Andræ de Her. procedit ſimpliciter, prout ipſe ponit, & eſt dictum valde notabile, & facit L. qui autem, §. ſciendum, ff. qua in fraud. cre-

LEY LI.

Del ome que vende la coſa agena a dos omet dos vezes, qual dellos la deve auer.

Adole luego la poſſeſſion della; ſi deſpues que la ouieſſe aſi vendida, ganaſe el vendedor el ſeñorio de aquella coſa, como ſi le eſtableciſſe por ſu heredero aquel cuya era, o gela dieſſe de otra guiſa; ſi por razon que ouieſſe ya ganado el ſeñorio de la coſa, la vendieſſe deſpues a otro, e el poſtrimero comprador mouieſſe pleyto ſobre ella al primero, dezimos, que eſte primero (1) ha mayor derecho en ella, porque ouo la poſſeſſion primeramente; maguer el poſtrimero razeſſe, que ouia mayor derecho en ella, porque quando al otro la vendio, non ouia el ſeñorio el vendedor, e auialo ya ganado, quando la vendio a el. Mas ſi alguno ome vendieſſe a otro alguna coſa que non fueſſe ſuya, e aquella coſa miſma vendieſſe el ſeñor della a otro deſpues; eſte poſtrimero comprador que la compro del que ha mayor derecho en ella, eſte la deve auer. (2) Fueraſe ende, ſi el que la vendio primeramente, ouia razon derecha para venderla; como ſi la touieſſe en peños, e quando le fue empenſada, la recibio a tal pleyto, que la pudieſſe vender (3) ſi gela non quitafſen a dia ſeñalado; o ſi

a dos omet en tiempos departidos; (2) ſi aquel a quien la vendio primeramente, (3) paſſa a la tenencia de la coſa, e paga el precio, (4) eſſe la deve auer, e non el otro. Pero tenuto es el vendedor, de tornar el precio a aquel que la vendio aſtremas, ſi lo auia recebido, con todos los dañs, (5) e los menofcabos, que le vinieron por razon de tal vendida, porque la hizo engañoſamente: Otroſi dezimos, que ſi el poſtrimero comprador paſſaſſe a la tenencia, e a la poſſeſſion, e pagafſe el precio, que el la deve auer, e non el primero. E es otroſi el vendedor tenuto de tornar el precio, ſi lo auia recebido, con los dañs, e los menofcabos, que vinieron por eſta razon al primer comprador. Otroſi dezimos; ſi alguno vendieſſe a dos ometes cola agena (6) en tiempos departidos, ſi acaciere que ayau pleyto entre ſi ambos los compradores ſobre aquella coſa, qualquier dellos que ouiere primeramente la poſſeſſion, (7) aquel ha mayor derecho en ella: e a aquel deve ſincar, maguer non ouieſſe pagado el precio. Pero quando quier que el ſeñor de la coſa (8) venga a demandarla, ſaluo ſinca ſu derecho en ella.

Partida V.

credito. & tene menti: quia non reperi ita tactum, neque declaratum, & in contrarium facit S. item ſi quis in fraudem, ubi: Res suas alicui tradidit inſtitut. de action. & quia in traditione conſiſtit tota virtus alienationis: quia ex ea, & non ex venditione tranſfertur dominium, ut in leg. in traditionibus, C. de paſſis, ſed poteſt reſponderi, quod procederet, quando ſecundus emptor non ſolviffet pretium, ignorans primam venditionem: quia tunc non videtur facere in fraudem: ſed ne perdat pretium, argumento diſt. §. ſciendum, & facit L. ſi ſeruus, §. ſi prætor, ff. de acquirenda hereditate. Adverte etiam, quod diſt. leg. quotiens, neque iſta lex non procedent in caſu, in quo ad venditionem, ſeu conceſſionem eſt neceſſaria licentia alterius: tunc enim verè per primum actum, etiam traditione non ſubnixum expiſſet licentia, & non teneret ſecunda venditio, vel conceſſio etiam ſi ſequuta fuerit traditio, ut notatur ex verbis Bald. in §. ſi facta, ſi de ſeudo fuer. controver. inter domi. & agn. col. 1. verſic. ſed quid ſi vendidiffet, quia per primum actum expiſſet licentia, ut ibi habes in additione, ex quo inferas ad majoriam factam cum facultate Regia, quod ſi ſuit facta in primam tenebit, licet non ſit ſequuta traditio, & præſertur ſecundo, in quem ſecundo loco facta eſſet majoria, licet ei poſſeſſio eſſet tradita: quia talis ſecunda majoria videtur eſſe ſine licentia. In contrarium tamen facit L. Tauri 44. quæ permittit revocationem majoris, & ſi facta ſit de licentia regia, quando non ſuit tradita poſſeſſio, vel ſi non ſuit facta ex cauſa oneroſa: & ſic cum extra iſtos caſus majoria ſit revocabilis non videtur, quod expiſſet licentia in primo actu: procederet ergo, quod dicit Bal. quando majoria fueret ex cauſa oneroſa, ſeu alia eſſet irrevocabilis. Et nota ad illam legem Tauri, quod facta conſtitutione majoris inter vivos, poterit donatarius agere, ut ſibi tradatur poſſeſſio, ut probat text. & ibi notat Bald. in diſto §. ſi facta, & gloſſ. in leg. in adibus, §. ſin. ff. de donat.

(2) En tiempos de partidas. Sequitur gloſſ. 1. diſt. leg. quotiens, & hoc in omni dicit, ſecundum Paul. de Caſtr. ibi, quia ſi duobus ſimul eodem tempore venderet, præſuquetur unicuique pro parte tantum vendita, L. ſi fundus,

§. ſi duo, & L. ſi debitor, ff. de pig. ſi tamen venderet eodem tempore duobus, ſeu cuilibet inſolidum, adhuc procederet iſta lex per diſt. leg. quotiens, cum dicit inſolidum, & ponderat ibi Jaſon. in princ.

(3) Primeramente. Quid ſi utriusque tradita ſuit poſſeſſio, neque conſtat, cui primo ſuit tradita, vide per Angel. in diſt. leg. quotiens.

(4) El precio. Idem ſi fides ſit habita de eod. ut in §. vendita, inſtit. de rerum divi. & ſic aliud eſt in directa rei vendicatione, aliud in publiciana, ut in hac lege in fine, & ibi dixi.

(5) Con todos los dañs. Punitur etiam, ſi agatur criminaliter, ut in leg. 7. tit. 7. part. 7. & L. qui duobus, ff. de falſi, & ad id, quod hic dicitur adde L. qui tibi, C. de hered. vel action. vendi.

(6) Agena. Adde L. ſive autem, §. ſi duobus, ff. de publiciana, & ibi gloſſ. notat.

(7) La poſſeſſion. Non repetit in hoc caſu de ſolutione pretii, quia in publiciana hoc non ex igitur, L. de pretio, ff. de publiciana, & infra iſta leg.

(8) El ſeñor de la coſa. Nam dominus non repellitur publiciana, niſi in caſibus notatis per gloſſ. in leg. ſin. ff. de publiciana. nam potentior eſt rei vendicatio, quam publiciana, ut in leg. ſi ea res uterque, ff. de action. empt.

LEX LI.

Si poſtquam vendidi, & tradidi rem alienam, habui ejus dominium, demum vendidi eam alteri, præſertur primus emptor: ſed ſi non habui dominium, & dominus veniens poſtea alii vendidit, præſertur ſecundus, niſi ego habebam poteſtatem vendendi: ut quia erat pignus ex pacto vel eram procurator, hoc dicit.

(1) Primero. Adde L. ſi Titio, ff. de rei vendi. & L. 2. ff. de exception. rei vendi. & tradite.

(2) Eſte la deve auer. Adde L. ſi ea res ad fin. ff. de action. empt. & gloſſ. in leg. ſive autem, §. 1. ff. de publiciana.

(3) Pudieſſe vender. Ut in leg. 41. cum ſequent. ubi via de titulo 13. infra ead. parte.

si fuesset personero, e en la personeria fue fue otorgado poder de la vender, e la vendiese en ante que sopiese, (4) que el señor de la cosa la queria vender a otro.

L E Y LII.

Que los Juezes que han poder de fazer entrega por razon de su oficio, pueden vender lo ageno.

Os Juezes que han poder de fazer mandar entrega por razon de su oficio, pueden mandar vender la cosa que assi fuesset entregada, por fazer complir la sentenciana: e a quienquier que la comprare del, passa el señorio (1) de la cosa comprada al comprador. Esto mismo, dezimos, que pueden fazer los cogedores (2) de las rentas del Rey. E aquello que recibieren, o prendaren, por entrega de las sus rentas, aquello pueden ven-

(4) Ante que sopiese. Si ergo scivit, cum ex hoc videtur revocatum sibi mandatum, non tenet venditio: neque exigitur, quod ista venditio notificetur ei, qui emit a procuratore, ut satis hic innuitur, quod intellige, quando non fuit mandatum speciale ad vendendum certe personae: quia tunc forte exigeretur certioratio talis personae, ut in leg. si fideiussor. ff. manda. & in cap. ex parte decani: de re scriptis ubi Abb. col. fin.

L E X LIII.

Factum iudicis reputatur, factum partis, & ideo executione rei facta per iudicem, pro executione sententiae transit dominium, & idem si vendant exactores tributorum Regis: dum tamen venditio fiat in publica subhastatione per decem dies, & detur plus offerenti, hoc dicit.

(1) El señorio. Perinde, ac si ipse dominus venderet, ut in leg. si ob causam, C. de evictio. & L. 1. C. si in causis judi. pig. cap. sit. L. si plus, §. nota, & ibi Bart. ff. de evictio. & per Bald. in leg. ordo. col. 1. versic. modo quero, C. de execut. rei judi. & per Bart. post gloss. in leg. eleganter ad fin. princ. ff. de pign. action. alibi etiam dixit Bald. quod illud, quod potest fieri per contractum, potest fieri per iudicem in leg. manifestissimi in princ. C. de furtis.

(2) Los cogedores. Adde L. 4. tit. 15. part. 7. & videtur, quod haec lex corrigat LL. juris communis, quibus cavetur, quod exactores tributorum non debent propria autoritate cogere resistentes: sed hoc spectat ad praesidem, quem debet exactor interpellare, & prohibetur iudici, ne committat exactori, ut habetur in leg. in fiscalibus, & in L. nisi opinatores, C. de exacto. tribu. lib. 10. & ibi Bart. & Joan. de Plat. potest dici, quod non corrigatur illa jura, sed quod ista lex intelligatur de exactore, qui emit a fisco, talis enim emptor, seu conductor tributorum, vel gabellarum, cum habeat jus fisci, ut notat Bart. in leg. in provinciali. §. si ego, ff. de novi operis nuntia, potest vendere possessiones propter tributa non soluta, ut hic, & in leg. creditor in princ. & ibi notat Bart. ff. de action. empt. unde & infer Bart. notabiliter, quod syndicus villae, vel castri, qui tenetur solvere collectam pro omnibus de castro suo, potest vendere possessiones non solventium, & idem dicit Paul. de Castro. subdens, quod ista venditiones habent eadem privilegia, & sunt perinde, ac si ipse fiscus venderet, & idem, quod Bart. tenet Bald. in leg. 1. in fin. C. si propter public. pensatio. neque potest dici, quod hoc intelligatur, quod fiat venditio ipso conductore tributorum, vel gabellarum petente per iudicem: nam de eo, quod fit per iudicem, iam supra dixit ista lex, & sic superflueret iste secundus casus, hodie tamen in Regno hoc non servatur: sed iudices vendunt ad instantiam conductorum, sive iudices sint ordinarii: sive delegati: qui aliquando istis conductoribus a curia principis dantur, vel dic, quod ista lex intelligatur, quando ex delegatione principis deputan-

der. Pero qualquier destes sobredichos, que puede fazer la vendida, deuea fazer publicamente, e non escondida; metiendo la cosa en almoneada, (3) e faziendola pregonar. (4) E non la deue vender, fasta que sean diez dias (5) passados: entonce deuea vender al que mas diere por ella. E si por mas la vendiere, de aquello que ha sobre ella, deue lo demas (6) tornar al señor de la cosa. E si por auentura los Juezes, e los otros oficiales, fizieren vendida de las cosas agenas de otra manera, dezimos que non deue valer. (7)

L E Y LIII.

De la cosa que vende, o da el Rey, que es agena, como suya.

Vendiendo, o dando (1) el Rey (2) cosa agena

tur aliqui ad exigenda tributa, isti enim potunt vendere, ut hic: cum sibi hoc sit commissum, & nota bene, quod licet tali exactori sit commissum, ut compellat omnes debitores fiscales ad solvendum, ea coactione, quam viderit expedire: tamen adhuc tenetur servare legem municipalem, vel loci consuetudinem, in modo exigendi, & ita est intelligendum mandatum Regis, secundum Bald. in dist. leg. 1. versic. sed pone, quem vide.

(3) En almoneada. Habes hic, quod etiam res mobiles, quae venduntur ratione aliquis executionis, debent prius subhastari publice, super quo distinguit Bald. in leg. 1. C. si propter publ. pensatio. & etiam Joan. de Plat. in leg. 1. C. de fide instrum. & iure bas. fscia. lib. 10. quod si sunt mobilia, quae venduntur in foro publico, ut frumentum, & alia victualia cum pretium sit adeo notorium, quod non timetur collusio, ut notat gloss. in leg. 2. C. de rescin. vendi. tunc non requiratur subhastatio: si vero sint tales res, in quibus cadit affectio, tunc non possint vendi sine subhastatione.

(4) Faziendola pregonar. Pluries intellige, ut in leg. ordo. & ibi notat Bald. col. 1. C. de execut. rei judic. & vide bonam legem tit. 26. part. 2. L. pen.

(5) Diez dias. In immobilibus per viginti dies, ut in leg. fin. tit. 27. part. 3.

(6) Lo demas. Adde L. fin. C. de iure domi. impetran. versic. si vero creditor, si tamen ex isto superfluo emerit iudex, vel officialis, res empti erit emptoris, & non debitoris, ut in leg. fin. C. de distr. pigno.

(7) Non deue valer. Adde L. 1. & ibi gloss. C. de fide instrum. & iure bas. fscia. lib. 10.

L E X LIII.

Allenatio facta per Regem de re aliena, tamenquam sua transfert dominium in accipientem: & Rex tenetur petenti domino restitutionem, utque ad quadriennium satisficere: alias non. Item potest vendere Rex, vel donare rem communem cum alio in totum: debet tamen reddere restitutionem partis habenti in ea communionem, pro ea parte, quam in ea habuerit, hoc dicit. Habuit ortum a leg. 2. & a leg. bene a Zenone. C. de quadrienn. prof.

(1) Vendiendo, o dando. Seu quolibet alio titulo alienando: ut in leg. bene a Zenone, C. de quadrienn. prof. script.

(2) El Rey. Vide Andr. de Iser. in tit. qua sint rega. in parte bona communitentium, colum. 5. qui dicit requiri, quod princeps credat rem esse suam, cum donat: nam si fecit alienam, non habet locum ista lex, neque L. bene a Zenone, & L. omnes, C. de quadr. prof. script. de quibus ista sumpta est, & haec est communis opinio, & si donaret, ut suum, quod sciebat alienum, non prodest, licet expresse diceret, dono ut meum, quia esset imponere. L. verbis contr. L. 2. C. commun. de lega. & quia ex hoc secundum eum reincideremus in errorem Martini, de quo per gloss.

Saxona tit. 1. noel. 3. §. 2. eo n. 12.

na (3) como suya, (4) passa el señorio

in dist. leg. bene a Zenone, & utile est, quod semper in rebus donationibus, in privilegiis earum semper apponatur illa clausula (juribus alterius semper salvis) ut ipse fieri dicit in Regno Siciliae, quia ex hoc satis declaratur Regem nolle dare, nisi sibi sibi competens, L. qui tabernas, ff. de contraben. empt. L. si dominus in fin. ff. de legat. 1. & subdit notabile verbum, quod si haec clausula omitatur, non praesumitur in extrinsecis, licet alias dicantur ea, quae sunt de forma praesumi, ut in cap. cum M. de constit. lmo. dicit Socin. consil. 121. vol. 4. num. 25. quod ista jura procedunt, quando Princeps non habet aliquod jus in re, quam alienat: sed si haberet aliquod jus, illud tantum videtur concedere, argum. dist. leg. qui tabernas, & ita dicit singulariter decidisse Bald. in quodam consil. sibi num. 75. incipit, illustris dominus noster, dicens, ideo, quod jus aliud habenti, non videtur praesudicare: subdens, quod pro hac decisione est summa aequitas, & in contrarium est summa poestitas, iudex autem aequitatem sequi debet, L. placuit, cum siml. C. de jud. Sed quid si Rex concedat aliquid rem alienam, sciens alienam, dicit tamen, quod hoc vult facere de plenitudine potestatis, & quod donat eam, ut suam, & ita vult, quod fortituri effectum, ac ipso alias credens esse suam donasset, at tunc procederet, quod supra dixi, post Andr. de Iser. & alios volentes, quod ad hoc, ut dictum hujus legis procedat, requiritur, quod Princeps donet bona fide, credens rem esse suam, videtur ex mente Andr. de Iser. dicendum, quod sic, etiam si apponatur clausula de plenitudine potestatis, contrarium tamen videtur voluisse Bald. in proem. Decret. col. 3. num. 4. ubi dicit, quod L. bene a Zenone, non habet locum, nisi constet, quod Princeps vult ut plenitudine potestatis: quia non est praesumendum, quod Princeps concedat rem alienam, nisi cum facit ex certa scientia, & ideo dicit, quod levis occasio erroris impedit illius L. vigorem, & sic aperit vult, quod dispositio dictae legis procedat etiam, si Princeps scienter donet rem alienam, dummodo faciat de plenitudine potestatis, & idem voluit Bald. in leg. 2. C. de commun. rerum aliena. cum facit duo membra, scilicet, cum fiscus bona fide vendidit, & isto casu dicit procedere dictam L. omnes, C. de quadrienn. prof. script. & aliam, quando de plenitudine potestatis, & isto casu dicit procedere, dist. leg. bene a Zenone, & sic aperit vult, quod primo casu tenet alienatio, & si Princeps non utatur plenitudine potestatis, ex quo bona fide alienat: secundo vero casu cum adest scientia rei alienae, necesse est, quod etiam utatur plenitudine potestatis, hoc etiam, & expressius tenuerunt Bald. & Angel. per text. ibi in dist. leg. omnes, ubi dicitur, ibi esse calum contra eos, qui dicunt, quod imperator non potest rem meam alteri concedere per privilegium, & auferri nostrum dominium: subaudi secundum illos, etiam sine causa: quia ubi causa adest, nulla est dubitatio: & si dicit, quod potest per privilegium, sed legem communem concedendo, ut in illa L. fecit: dicit, quod imo potest per privilegium: quia Imperator confirmat ibi omnes concessiones antea factas per privilegium, & vult, quod omnes gaudeant privilegiis inclitae recordationis Zenonis: ac si illa privilegia essent in singulis concessionibus expresse attributa. Neque obstat, dicit ipsi, L. scripta, C. de privi. Imperat. offere. ubi rescripta, & privilegia per quae absorbetur jus tertii, nihil valent: quia concedo dicit ipsi, nisi adit clausula derogatoria: vel motu proprio, & hoc etiam est de mente ejusdem Bald. consil. 359. vol. 3. incipit, quemadmodum Imperator, & tenendo istam partem, non obstat opinio illorum, qui tenent, quod L. bene a Zenone procedit, quando Princeps ignoranter donavit rem alienam, ut suam: nam si scienter, non potest sine causa aliquem suo jure privare: ut in clement. pastoralis de re judic. ut & dicit Abb. in cap. 2. de rebus Ecclesie, non alienam. nam procederet hoc, quando non adest certa scientia, seu Princeps non faceret de plenitudine potestatis.

Veritas hujus puncti pendet ex decisione illius antiquae quaestiones, an Princeps possit de plenitudine potestatis auferre alicui dominium rei suae, de quo dixi in leg. 1. tit. 1. 2. part. ubi bona L. 31. tit. 18. part. 3. & certae causa subsistente, de qua constaret, & soluto pretio, Princeps posset non alias, ut voluit dict. LL. partitatum, & videtur probabilior opinio Doctorum hoc tenentium, in cap. quae Ecclesiarum, de constit. ubi vid. Philip. Decium col. 7. & 10. aequitas, & honestas debent esse impedimentum ei, qui vult ut plenitudine potestatis, L. 2. & ibi Joan. de Plat. C. ne fiscus rem, quam vendidit, evincat. lib. 10.

(3) Cosa agena. Limita, nisi res sit Ecclesiae, ut in cap. quicumque militum 12. quesi. 2. & in cap. 2. de rebus Ecclesiae non alien. ubi gloss. & idem si res aliena donatur Ecclesiae, ut in cap. placuit 1. & ibi gloss. 16. quesi. 3. & quid si res sit minoris? Dic, quod adhuc habebit locum hujus legis dispositio, ita tenuerunt Jacob. Butric. Bald. Sal. & Paul. de Castro. in leg. fin. C. si adversus fscum, reprobata gloss. ibi quae vult contrarium, quem Sicilic. dicit vicio scriptoris esse corruptam, & idem tenet Joan. de Plat. in leg. pen. ad fin. C. de fide instrum. & iure bas. fscia. lib. 10. bene tamen verum est, quod si minor non peteret pretium a fisco infra quadriennium, posset elapso quadriennio adhuc illud petere, ut tradunt Doct. in die leg. fin. quid autem in re dotali, Bald. in consil. 359. vol. 3. incipit, quemadmodum Imperator, dicit singulariter non habere locum ista jura in praedictum rerum dotarium, & istud dictum Bald. refert, & multum committit. Jalon. in leg. 1. col. 3. ff. solut. matrim. dicens se alibi non legisse: & sequitur Franciscus Balbus in tract. prescript. fol. 54. col. 1. versic. 11. limita, & idem voluit Socinus, quem ipse non allegat consil. 121. vol. 4. & consil. 46. sicutem vol. ubi dicit, quod ista opinio sapit aequitatem: & ibi corroborat eam aliquibus mediis, fundamentum Bald. & aliorum est in effectu, quod L. vel statutum generaliter loquens, non intelligitur loqui in causa dotis, in dotis praedictum, & certè licet magna fit auctoritas Bald. praesertim ubi non habet contradicentem, ut dicit Alexan. in leg. si quis vi. §. differentia, col. pen. ff. de acquir. poss. imo, & habet pro se Balbus Socin. & Jalon. cum sequentes, Ego sum dubius de veritate hujus limitationis ad istas LL. eo, quod nullo jure reperitur eorum hoc, & Bald. & alii loquuntur sine lege, & generalis favor dotis, non videtur sufficere, cum potentius sit privilegium competens ratione aetatis, quam ratione sexus muliebris, ut in leg. si apud, ff. de mino. & tamen, ut dixi in minorum rebus habent locum ista jura, & quia regulariter dotes judicantur, ut caetera bona non dotalia, nisi in his in quibus reperitur expressum, quod dos sit privilegiata, ut patet ex notatis per gloss. & Doctor. in leg. 1. ff. solut. matrim. ubi laboravit gloss. in ostendendo specialia privilegia dotis, praeterea L. ista, & L. omnes, & L. bene a Zenone, loquuntur generaliter in quibuscumque rebus, & personis, ut ex eis patet, & dispositio, quae generaliter loquitur, intelligitur, & includit etiam casus, & personas alias privilegiatas, L. in fraudem. §. fin. & ibi cum ad hoc notat Bald. ff. de testam. militum, & sic cum causa dotis non reperitur in hoc a jure privilegiata specialiter, L. ista generaliter loquens complectitur etiam causam dotis, & ita etiam dicit Joannes consil. 301. quae refertens dict. Jalon. in dist. leg. 1. col. 3. tandem col. pen. concludit, quod Jalon. movens le ex dicto Saly. in dist. leg. fin. in princip. C. de jure doti. non bene fuit perscrutatus hoc: ibique tenet, quod statutum generaliter loquens, comprehendit etiam causam dotis, quando non reperitur in illo casu dos specialiter privilegiata, & per hoc in effectu responderetur ad motiva Socin. dist. consil. 46. col. 6. imò ipse Socinus parum ibi fidens de dictis Bald. & suis in isto proposito, tandem col. 7. dicit, quod quidquid fit in hoc de jure communi in casu suo fundat se ex quodam speciali statuto,

(4) Suya. Quid si in alienatione exprimat causam, ex qua